

Efter retsplejelovens § 769, stk. 1, har bestemmelse om varetægtsfængsling eller anden foranstaltning kun virkning indtil sagens afgørelse i retten. På begæring træffer retten efter afgørelsen bestemmelse om, hvorvidt tiltalte under eventuel appel, eller indtil fuldbyrdelse kan iværksættes, skal varetægtsfængsles eller forblive varetægtsfængslet mv.

Indbringes den afgørelse, der er truffet i sagen, for højere ret, og er der i medfør af § 769, stk. 1, truffet bestemmelse om anvendelse af varetægtsfængsling mv. efter afgørelsen, skal spørgsmålet om den fortsatte anvendelse heraf snarest forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt, jf. retsplejelovens § 769, stk. 2.

2.1.2.4. Retsplejelovens §§ 770 a – 770 e indeholder regler om varetægtsfængsling i isolation.

Retsplejelovens § 770 a indeholder de materielle betingelser for isolation. Efter § 770 a, stk. 1, kan retten efter anmodning fra politiet bestemme, at en varetægtsarrestant skal udelukkes fra fællesskab med de øvrige indsatte (isolation), hvis 1) varetægtsfængslingen er besluttet i medfør af § 762, stk. 1, nr. 3, (om såkaldt kollusionsfare) og 2) der er bestemte grunde til at antage, at varetægtsfængslingen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at hindre arrestanten i at vanskeliggøre forfølgningen i sagen.

Varetægtsfængsling i isolation skal være proportional. Isolation kan således kun iværksættes, hvis 1) formålet hermed ikke kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger, 2) indgrebet ikke står i misforhold til sagens betydning, og den retsfølge, som kan ventes, hvis arrestanten findes skyldig, og 3) efterforskningen fremmes med den særlige hurtighed, som er påkrævet ved varetægtsfængsling i isolation. Hvis arrestanten er under 18 år, må isolation kun iværksættes eller fortsættes, hvis der i øvrigt foreligger helt særlige omstændigheder, jf. retsplejelovens § 770 b, stk. 1 og 2.

Retsplejelovens § 770 c fastsætter tidsmæssige grænser for, hvor længe en varetægtsfængsling i isolation kan opretholdes. Hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 4 år, må isolation ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 14 dage, jf. § 770 c, stk. 1. Hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 4 år eller derover, men ikke fængsel i 6 år, må isolation ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 4 uger, jf. § 770 c, stk. 2.

Hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, må isolation ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum

på mere end 8 uger. Retten kan dog undtagelsesvis tillade, at en isolation udstrækkes ud over 8 uger, hvis afgørende hensyn til forfølgningen gør fortsat isolation påkrævet, uanset den tid arrestanten hidtil har været isoleret, og lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af fængsel i mindst 2 år, jf. § 770 c, stk. 3.

Isolation må ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 6 måneder, medmindre sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13 eller en overtrædelse af straffelovens §§ 191 eller 237, jf. § 770 c, stk. 4.

Hvis arrestanten er under 18 år, må isolation ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 4 uger, medmindre sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13, jf. § 770 c, stk. 5.

Retten afgørelse om isolation træffes ved særskilt kendelse, jf. retsplejelovens § 770 d, stk. 1, 1. pkt. Ved rettens afgørelse om isolation finder reglerne om varetægtsfængsling mv. i § 764, stk. 2-4, § 766, § 767, stk. 1, og §§ 768-769, der er gengivet ovenfor, tilsvarende anvendelse. Ved iværksættelse af isolation må den første frist for indgrebs længde dog ikke overstige 2 uger. Hvis arrestanten er under 18 år, kan fristen for isolation højst forlænges med 2 uger ad gangen, jf. § 770 d, stk. 2.

Udstrækkes en isolation ud over 8 uger, skal kæremål herom efter anmodning behandles mundtligt. Stadfæstes afgørelsen om isolation, skal senere kæremål om fortsat isolation ligeledes behandles mundtligt efter anmodning, hvis isolationen ved den påkærede kendelse udstrækkes ud over 4 uger fra den seneste mundtlige behandling af kæremål om forlængelse af isolation. I andre tilfælde afgør kæreinstansen, om en anmodning om mundtlig behandling skal imødekommes. Bestemmelsen i § 767, stk. 1, sidste pkt., hvorefter fremstillingen i retten af den sigtede kan undlades, hvis den sigtede giver afkald herpå, eller hvis fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, finder tilsvarende anvendelse, jf. retsplejelovens § 770 e.

2.2. Baggrunden for lovforslaget

2.2.1. Spørgsmålet om anvendelse af telekommunikation med billede i retsmøder om forlængelse af fristen for varetægtsfængsling har tidligere været overvejet af Retsplejerådet i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I (Instansordningen, byrettens sammensætning og almindelige regler om sagsbehandlingen i første instans), betænkningens kapitel 12.